

Sygn. akt IV U 206/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Antoniak

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2015r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania B. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 15 stycznia 2015 r. (Nr (...))

w sprawie B. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo B. G. do emerytury od dnia 7 stycznia 2015 roku.

Sygn. akt: IV U 206/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 15 stycznia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił B. G. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczył okresu zatrudnienia ubezpieczonego w Miejskim Kombinacie (...) w W. od 8 września 1971r. do 28 lutego 1991r. z uwagi na błędy formalne w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach.

Odwołanie od w/w decyzji złożył B. G. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach należy doliczyć w/w okres pracy w Miejskim Kombinacie (...) w W., gdzie wykonywał prace dekararskie, a w ramach tych prac również prace blacharskie. Podniósł, że nie może ponosić odpowiedzialności za błędy pracodawcy przy wystawieniu świadectwa, a z uwagi na to, że zakład pracy już nie istnieje nie może przedstawić prawidłowego świadectwa (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony B. G. w dniu 7 stycznia 2015r. ukończył 60-ty rok życia. Uprzednio - w dniu 22 grudnia 2014r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 22 grudnia 2014r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 28 lat, 11 miesięcy i 7 dni, z czego okresy składkowe stanowią 28 lat, 7 miesięcy i 23 dni, a okresy nieskładkowe 3 miesiące i 14 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że ubezpieczony nie wykazał, że do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze co najmniej 15 lat. Świadcstwo wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawione przez Miejski Kombinat (...) w W. organ rentowy uznał za błędne – nieprecyzyjne w zakresie rodzaju prac wykonywanych przez ubezpieczonego (świadcstwo wykonywania prac w szczególnych warunkach k.13 akt emerytalnych).

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 15 stycznia 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 15 stycznia 2013r. k.21 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w Miejskim Kombinacie (...) w W. w okresie od 8 września 1971r. do 28 lutego 1991r. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadcstwo pracy z 28 lutego 1991r. - w aktach osobowych ubezpieczonego).

Ubezpieczony zatrudniony został na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 8 września 1971r. na czas nieokreślony na stanowisku blacharza stażysty (umowa o pracę z 8 września 1971r. - w aktach osobowych). W chwili zatrudnienia ubezpieczony miał ukończone 16 lat i był absolwentem (...) Szkoły Zawodowej dla Pracujących działającej przy Miejskim Kombinacie (...) w W., w której zdobył zawód blacharz-dekarz (świadcstwo ukończenia (...) Szkoły Zawodowej z 19 czerwca 1971r. k.17-18 akt sprawy). Przez cały okres zatrudnienia ,tj. do 28 lutego 1991r. ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na stanowisku określanym w dokumentacji osobowej jako blacharz, przy czym w okresie tego zatrudnienia – od 22 kwietnia 1975r. do 5 kwietnia 1977r. odbywał zasadniczą służbę wojskową (zaświadczenie Wojskowej Komendy Uzupelnień w M. z 8 sierpnia 2003r. k.7 akt o ustalenie kapitału początkowego). W trakcie powyższego zatrudnienia – od 9 kwietnia 1984r. do 6 maja 1984r. ubezpieczony był tymczasowo aresztowany. Po zwolnieniu z aresztu – z dniem 7 maja 1984r. ubezpieczony został dopuszczony przez pracodawcę do pracy na dotychczasowym stanowisku blacharza (pismo pracodawcy z 7 maja 1984r. - w aktach osobowych). Miejski Kombinat (...) w W. realizował budowy i remonty budynków użyteczności publicznej – szkół, przedszkoli, szpitali, urzędów na terenie W.. Ubezpieczony w ramach swoich stanowiskach pracował przy pokrywaniu dachów – blachą, dachówką, papą. Materiał na pokrycie dachów dostarczany był na miejsce budowy. D. mieli swój tymczasowy warsztat na strychu budynku, gdzie wciągana była np. blacha. Po przycięciu blachy na wymiar dekarze przystępowali do pokrywania dachu, ponadto wykonywali wszystkie prace związane z wykonaniem dachu – montowali rynnowanie, wykonywali obróbki blacharskie, w tym kominów, wykonywali gzymsy. Wykonując te prace ubezpieczony pracował na wysokości – na połaci dachu, albo na rusztowaniach – gdy prace były wykonywane przy krawędzi dachu. Blaszane elementy dachu były łączone za pomocą lutowania albo na tzw. ząbek. Papa była zgrzewana. Niektóre elementy dachu były łączone za pomocą nitowania. Prace dekarskie były wykonywane przez cały rok (zeznania świadków: J. P. k.20 – nagranie od minuty 21 do 27, T. P. k.20 -20v – nagranie od minuty 27 do 36 i A. P. k.20v – nagranie od minuty 36 do 43 oraz zeznania ubezpieczonego k.20v – nagranie od minuty 43 do 45 i 19v – nagranie od minuty 4 do 18).

Ubezpieczony przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.17 akt emerytalnych). We wniosku o emeryturę ubezpieczony wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa (wniosek k.3 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie B. G. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach z tytułu zatrudnienia w Miejskim Kombinacie (...) w W. w okresie od 8 września 1971r. do 28 lutego 1991r. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że w okresie zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie, ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w szczególnych warunkach wykonując prace dekararskie, które obejmowały również prace blacharskie, od których pochodziła nazwa stanowiska pracy ubezpieczonego – blacharz. Praca tego rodzaju zaliczona jest do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział V poz.9 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Na fakt wykonywania przez ubezpieczonego prac dekararskich wskazują dowody z dokumentów zawartych w aktach osobowych ubezpieczonego oraz spójne zeznania w/w świadków - współpracowników ubezpieczonego w rozpatrywanym okresie, a także korespondujące z tymi dowodami logiczne zeznania samego ubezpieczonego. Należy wskazać, że w chwili zatrudnienia ubezpieczony miał ukończone 16 lat, ale był już absolwentem zasadniczej szkoły zawodowej i został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy. Niemniej nawet przy przyjęciu, że pełny wymiar czasu pracy obowiązywał ubezpieczonego od ukończenia przez niego 18. roku życia, a zatem od 7 stycznia 1973r., stwierdzić należy, że pracując do 28 lutego 1991r. ubezpieczony osiągnął ponad 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach. Wynosi on 18 lat, 1 miesiąc i 21 dni, a po wyłączeniu miesięcznej przerwy w pracy związanej z tymczasowym aresztowaniem 18 lat i 21 dni.

Reasumując uznać należało, że po doliczeniu powyższego okresu zatrudnienia do stażu pracy w szczególnych warunkach, ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że B. G. przysługuje prawo do emerytury od 7 stycznia 2015r. ,tj. od chwili ukończenia przez ubezpieczonego 60. roku życia.